

[Erik Holst.]

Andersen i november 1974, det blev ikke færdigbehandlet, det blev fremsat anden gang i marts 1975, hvor det også blev behandlet, men ikke færdigt, og nu har vi igen en behandling af et lovforslag, der er fremsat i oktober 1975.

Denne gang har lovforslaget igen været særdeles grundigt behandlet, og det har været en langvarig omgang, der har resulteret i et stort antal spørgsmål fra udvalgets side og mange afklarende, opklarende og kommenterende synspunkter fra handelsministerens side. Det er blevet til et stort bilagshæfte, der er vedlagt betænkningen. Jeg må måske anbefale alle særlig interesserede om at anskaffe sig dette bilagshæfte, for det skulle give fortolkninger og vurderinger af alle detaljer i forslaget, således at ingen behøver at være usikker med hensyn til, hvad der er til behandling her i dag.

Et flertal i udvalget indstiller lovforslaget til vedtagelse med de af handelsministeren stillede ændringsforslag, som jeg kort skal knytte et par kommentarer til. Inden jeg gør det, vil jeg dog rette en tak til handelsministeren og hans embedsmænd for en ualmindelig hurtig, velvillig og smidig indstilling til de synspunkter, der har været forelagt fra udvalgets side; det har takket være den indstilling været muligt at bringe dette forslag frem med et flertal bag sig.

Udvalget har modtaget mange deputationer og fået forelagt mange synspunkter; det har fortrinsvis været deputationer fra elproduktion, distributions- og transmissionsselskaber, hvis synspunkter har vejet tungt for socialdemokratiet. De fremsatte indvendinger og kommentarer har måske af og til haft et skær af ensartethed; det kan måske til gengæld siges at være en af de store glæder, genkendelsens glæde, når vi hørte argumentationen.

Blandt deputationerne har der været mange kommunalbestyrelsesmedlemmer, men kun en enkelt deputation fra forbrugerne, nemlig forbrugerrådet; jeg ved ikke, om vi har lov til at tage det som et udtryk for en hos forbrugerne udstrakt tilfredshed med dette lovforslag.

Ændringsforslagene ændrer intet ved lovens hovedformål, der er at sikre, at elforsyningen tilrettelægges og gennemføres med sigte på den mest hensigtsmæssige indpasning i landets samlede energiforsyning. Dette sigte har været afgørende for socialdemokratiet i debatten og behandlingen af forslaget.

Vi har strakt tidselastikken en del, det er blevet til forslag om ikrafttrædelse til 1. januar

1977, og lovforslagets bærenet har fået lidt større maskebredde, foreløbig til gavn bl. a. for en rationalisering og en forenkling administrativt og dermed også en mindskelse af den papirbyrde, som ellers kunne frygtes. Dette opnås f. eks. ved, at man dels giver de mellemstore distributionsselskaber større frihed til at tilrettelægge deres kalkulations-, regnskabs- og budgetforhold, dels friholder ca. 80 pct. af de godt 1.000 distributionsselskaber fra reglerne i § 9, stk. 1 og 2; det drejer sig om over 800 virksomheder.

Socialdemokratiet er meget tilfreds med dette ændringsforslag fra handelsministeren, som betyder en forenkling af arbejdet med loven. Vi er også tilfreds med fortolkningen af § 5, stk. 2, således som handelsministeren har givet udtryk for den, og således som den er medtaget i udvalgsbetænkningen. Det drejer sig om forsyningspligten; denne vil alene finde anvendelse på dels, som der står, 1) elforsyningsvirksomheder, der kræver bevilling efter § 4, det er den paragraf, der vedrører kernekraft, 2) helt nye elforsyningsvirksomheder, der omfattes af lovens § 3, men som ikke kan anses for at være sammenslutninger af bestående virksomheder.

Vedrørende elprisudvalget, som socialdemokratiet tillægger en afgørende betydning i samfundstyringen, er vi ligesom handelsministeren af den mening, at dette udvalg vil forbedre de nuværende prisforhold. Det vil samtidig betyde en bedre administration, hvor vi hidtil har måttet acceptere monopol- og prislovgivningen, der har gjort det svært at opnå det fornødne overblik over elsektorens på mange måder udviklede tekniske og vanskeligt tilgængelige forhold. Elforsyningerne og kommunerne, der repræsenterer en ekspertise på området, vil nu igennem elprisudvalget få bedre muligheder for at finde forståelse for deres synspunkter, bl. a. om rimelig selvfinansieringsgrad.

Socialdemokratiet indstiller forslaget til vedtagelse med de af handelsministeren stillede og af udvalget tiltrådte ændringsforslag nr. 4, 18, 21, 26, 29, 35 og 38 og vil anbefale, at man stemmer imod de af mindretallet under nr. 1 og 2 stillede ændringsforslag.

Socialdemokratiet tillægger denne lov meget stor betydning, og vi er overbevist om, at den er en vigtig og nødvendig del af den energipolitik, som socialdemokratiet går ind for. Vi er sikker på, at det helhedsbillede, der her er ved at danne sig, vil være noget, som ikke alene